

"National kunst"

er et fast program.

Det fører ofte til uforsigtig
bar isolation, til
selvgydende udfoldelse
af nationens dårligste
egenskaber, til dilettanteri,
til floret rosewading
og meningsløs drags-
stil.

Men det kan allikevel
ikke nægtes, at meget
af det bedste i norsk
kunst i de sidste
100 år bygger på
et slikt program.
— nærmere bestemt

på et „national- (2
romantisk“ program,
en förläses ~~-----~~ -
betonet vilje til at
gi vort eget, prægt
som det er av norsk
natur og av norsk
historie,

På malerkiunstens
område kan vi
følge en slik na-
tional-romantisk
linje helt tilbake
til prof. Dahl,
til hans første store
reise i hjemlandet
1826.

~~Det gjør ikke Dahls~~

(3)

Det gjør ikke Dahls
kunst mindre verd-
fuld, at den delvis
bygger på fremmede
forudsætninger -
i første række indtrykk
av gammel hollandsk
kunst.

Den blir allikevel fult
og helt national,
et eget og naturligt
utslag av norsk
følelsesliv.

Tolkningen av norsk

natur er fra det (4)
a. øieblik, fra 1826,
blit det centrale
lemne for norsk
malerkunst.

Senere kommer folke-
livsstedningen til,
med Adolf Tide-
mands fremtræden
i 1840-årene.

g) Gjennem flere årtier
er den national-
romantiske retning
helt dominerende
i norsk malerkunst.

Men forholdene (5)
forandrer sig, og
andre ideer trænger
sig frem.

Norsk malerkunst
kommer i 1870-
og 80-årene under
fransk indflydelse
- en fremmed ind-
flydelse, som endnu
den dag idag gør
sig stærkt gjældend.

Det er ikke min me-
ning, at denne

utvikling har vært (6
av det onde,

Den var sikkert uind-
gâlig og indelbar
et slett moment
av sünd nöktom-
het, som dannet
en nödvendig mot-
vekt mot det
foregående tids
følelse.

Fremfor alt betegner
den en sünd reaktion
mot det slette
fremherskende litte-

rene drag i den (7)
aldre norske
malerkunst.

Man søgte nu, på
fransk grundlag, efter
de rent maleriske
verdier.

~~Arbejdet i den~~
~~malerkunst~~
~~historie~~
~~blev meget~~

— Men enkelte norske
malere kender ikke
rigtig gennem den
gamle folkesmassige

indstilling overfor (8
norsk natur og
norsk folketid.

Erik Werenskiöld tar
helt bevidst ~~den~~ den
nationalt linie op
i sine eventyrlige
illustrationer, senere også
i sine landskaber.

Gernard Minthe
kommer til med
sine dekorative
arbejder, og snart
får vi i 1890-
årene vor anden
nationalromantiske
periode.

Dit er i denne tid, (9)
at de unge norske
malere opdager
Telemarken —

~~Denne tid er en kortvarig
blomstring, som~~

tid — en kortvarig
blomstring, som
~~ikke sætter~~
sætter sin rikeste
frugt i den store
illustrerede Snorre-
utgave, og som
afsluttes ved
den ~~store~~ Halvdan

Egedius's tragiske ¹⁰
død i 1899.

1899 - det er netop
det år, da den
unge Nikolai
Astrup for første
gang træs ind
i Harriet Backers
maler-skole for
at bli norsk
künstler.

Det er sikkert mere
end et tilfælde,
at disse to begiven-

heter falder sammen (11)
i Tid.

Til Nikolai Astrup
blir den som tar
Tråden op. Han
blir det, som på
sin egen helt
selvstendige måte
erstatte os, hvad
landst tapte ved
Egedius's död.

Han blir ~~den~~
~~gjennem~~ national-
romantikken's natür-
lige fortsættelse,

~~og på hans indsats~~
~~kan den~~
~~opbygges en~~
~~nationalt~~
~~kunst.~~

Om vi i det hele tagt
 tør tale om tradi-
 tion i norsk
 malerkunst, da
 finder vi den her
 - i den linie, som
 fører fra Dahl og
 Tidemand over
 Wennerhold og
 Egedius til Nikolai
 Astrup.

MA. var født ~~13~~ (13)
i Bremanger prestegård 30. Aug. 1880.

Få år efter, i 1883, blev hans far, som var prest, forflyttet til Jølster, og her tilbragte MA. alle sine barneår.

Her gjorde han fast, hit kom han tilbage som voksen efter studieårene, her giftet han sig og her satte han bo. ^{her.}
Her levte han og her døde

Han begynder tidlig ¹⁴
at tegne og male.
Men ingen tænkte den-
gang på, at han
skulde bli kunstner.
Faren vilde helst
han skulde bli prest.
Han ~~blev~~ ~~gjennem~~ ~~gik~~
~~middeleksamen~~
og går en tid
på skole i Trond-
hjem, hvor han
tar middeleksi-
examen, og så
kommer han hjem

til Jølbster isjen, (15)
hvor han er lærer
for sine søskende
og selv så småt
begynder at læse
til artium.

Men det gik vist ikke
særlig fort frem-
over med studierne.

Mere og mere tar
künstlerinteressen
overhand, og det
ender med, at
faren omsider, ~~er~~
da M. K. var 19

Samme, til at (16)

la ham få sin
vilje og bli maler.

og i 1899 kommer
han så, som jeg
nevnte, ind på
Harriet Backers
maler-skole i Oslo.

- Jeg tviler ikke på,
at han i ethvert
tilfælde vilde være
blit en særprøft
og betydelig maler,
når han vel var

slat ind på den 17
bane.

Men jeg tror allikevel
det var et ene-
stående held, at
han netop ~~blev~~
~~blev~~ kom ind i det
kunstnermiljø, som
Oslo dengang eriet.

Harriet Backer — en
af de ægteste og
fineste kunstner-
skikkelser vest
land eris — blev
hans første lærer,

og vi kan være 18
sikker på, at
de unge, som den
gang ferdes i
hendes atelier,
var stærkt præget
af tidens interesse
for de nationale
verdier.

Det er årene lige
før 1905, og det
er, som jeg nævnte,
Snorreillustrationens
og Halvdan Egedius'
tid!

19
Hvad der littel hadde
vent uklar drømme
hos den unge Nk.
måtte netop i
dette miljø slægt
sterk vedest. ~~///~~

Han ~~for~~ måtte føle,
at han var på
ret vei — at opå
han skulde væn
med at skape
den store norske
kunst.

Ingen kimer dengang

vite, at utviklingen ⁽²⁰⁾
snart skutter på
i en helt annen
retning.

Det vilde efter min
opfatning bero på
en ~~en~~ feilagtig
vurdering av be-
grepet "originalitet",
om vi ikke vilde
ta dette med som
en væsentlig faktor,
når det gjelder
at forklare kunsten.

individualitetens (21)
tilblivelse. Ingen
er så original,
at han ikke be-
vidst eller ubevidst
er i kontakt med
sin tid — i sym-
pati eller som
en, der reagerer.

Jeg er ganske sikker
på, at Mr. Iker
var gået til sin
gjerning med samme
overbevisning og
samme indre styrke,

hvis han ikke (22)
i disse grundlæggende
studier har
følt sig i lydelig
overensstemmelse
med sin tid.

En kunst som N.A.'s
skapes ikke bare
på instinkt. ~~///~~

Jeg ~~///~~ tror ikke
vi i mindste må
gøre hans ere for
nær, om vi også
regner med kritik
og uddannelse som

faktorer av vesent- (23)
lig betydning.

Jeg vet ikke, hvordan
Mk. selv følte
at dengang —
men det forekommer
mig, som om det
må ha vært en
lydelig tid av hans
liv — de to studie-
år i Oslo og den
etterfølgende uten-
landsreise, da
han bl. a. besøker

Paris og en Tid (24)
er Chr. Krohgs
elev ved Acad.
Colarossi.

Megit smiligt, at han
slut endt i disse
årene, men han
tvilte ikke på sig
selv.

Det synes, somom
hans lærer har
vært opmærksom
på hans usædvan-
lige evner - Chr.
Krohgs gav ham

en udmærket (25)
attest — han fik
et par små strø-
pendrier — i det
hele tag ser det ud
til, at det var gået
ham godt i disse
første år.

Efter hjemkomsten til
Jølster, antagelig
i 1902 el. 03, er
det han så for alvor
tar fat på sin
gjerning.

(26)

Og nu er det vel
han for første gang
ser Vestlandsnaturen
med en kunstners
øie.

Tidligere var den sikkert
for ham som for
folk flest noget
selvfølgelig, som
han ikke reflekterte
over.

Men nu er det med
en gang, som om
denne kjendte og
kjære natur blir

noget større og far- (27)
ligere, noget næsten
fjendtlig.

Nu er det ham selv, at
denne naturs ikke
bare er hans hjem
men også hans
fængsel.

Det er kontrasten mel-
lem studierne,
~~og~~ kamerat-
livet i Oslo og
Paris — og den
ensomme, inde-

stærke Vestlands- (28
bygd — det er
denne kontrast, som
~~helt og fuldt~~ har
ham aue, hvad Vest-
landet egentlig er —
et ~~st~~ fantastisk even-
tyrland på grænsen
af den beboelige verden.

Der kan nok også i
de tidlige billeder
være noget af
Sjyllen, f. eks.

Landskap med hvid
sky (1902) (Jon. Ameln)

~~Et udelst billede,~~ (29)
~~som jeg opfatter~~
~~et~~ et av hans
tidligste, endrin
ikke helt selv-
stændige arbejder.
Det er nemlig et bil-
de som ofte, som
har ledt mig
ind på den tanke
at der er en sam-
menhang mellem
ham og Holger
Egedius.

Men snart er han
helt sig selv, helt
vestkending.

⊗ Statens (Nat. gal.)

Den vakkert høststemning
med rognetræet i
grå, grønne og brøn-
sorte toner er
mesterlig gjort.

Vi vet at billedet er
malt for 1905 —
da blev det nemlig
kjøbt av Nat. gal.
på hans første ut-
stilling i Oslo —

da var han bare (31)
25 år gammel.

Antrent samtidig
antar jeg et be-
slægtet billed ~~et~~
fra samme færd
skriver sig :

⊗ Tæn i Jølster 1905
(Rasm. Meyer)

Det hele rækker og
breder lagt an,
en mere monu-
mental skildring
av regnoevret.
Også her den samme

strange gennemførte (32)
færveskala.

Og desuden de morsomme
figurer, som ~~er~~
~~er~~ for første gang
åbenbarer os en
erendommelig side
ved NA's begyndelse
— hans satiriske blik
på menneskene,
særlig på bønderne.

~~Den følgende blæse~~
~~har været E. K. K. K.~~
~~og vil være~~

Jy sender ven til-

til at tro, at også (33)
et tredje billede til-
hører denne gruppe

⊗ Begravelse i Jørslev
(Sketelig)

Her møder vi et lands-
kapsmotiv, som
vi senere ofte finder
igen hos Nd. —
Et tredelt motiv
med forgrund, vand
og fjeld i parallelt
forløb, uden side-
kultisser eller andre
kunstgreb.

(34)

Tilsyneladende
en primitiv kom-
position, men her
ialfald ypperlig
motivert og accen-
teret ved lirkfølgt
og fjærdstavrene
— alt parallelt med
landskaps hoved-
linier.

Også her er det den
kolonistiske knappe
naturstemning som
betar os.

~~_____~~ Og det er det ~~_____~~

bizarre moter
 med tilfølgte, som
 ved første blik giver
 en yderligere betoning
 af landskabet ~~og~~
 grå og triste stem-
 ning — men som
 ved nærmere præsk-
 ning er en ren og
 skjar. satire — helt
 og holdent i Hans E.
 Kinde's ånd.

Men det er dog forholds-
 vis sjældent, at
 Na. tænker sine

landskaper med (36
slike figur motiver.

Oftest i disse tidlige
år er det den ideo
menneskeforladte
natur, som gyltar
ham

~~Ø~~ Sater i måneskin
(Rasm. Meyer)

Et stilferdig og beskedent
billede, mens kanskje
et av de sterkeste
han noengang har
skapt.

Fremme kold er derme

natur, med sneen (37)
ikke indpå. Vi
føler det hele som
noget mystisk, næsten
symbolsk. De
svarte jordhængene
i dalbunden bliver
for os næsten som
gravhængsler —
vi tænker på de
gamle nordmænd
som ligger grav-
lagt på frönland,
fordi kulden og
nøden dræbte dem.

Vinterlandskap

38

i månenskin

(Sketch)

En beslektet ödslig
förläse möter os
i det eréndomliga
kalla vinterlandskapet
med den fantastiska
spide fjeldtop, som
synes formet av
de samme naturo-
krafter, som
fjer skjegene hen
over himlen

7 Dth billed er vi

mer ind på (39)
en umiddelbar,
naivistisk naturo-
opfattning.

Men ellers er det ikke
denne vi møder
hos Na.

Han var ikke nogen
naiv og ukyndig
dilletant, som
gimblet over sine
motiver.

Han var tværtimod en
rigt begavet person-
lighed, vel ud-
dannet, en mand,

som vidste hvad (40)
han gjorde.

Han arbejder ustandse-
lig i disse årene
- ved sin utstilling
i Bergens Kunst-
forening i 1908
måtte han med
ikke mindre end
63 billeder.

og blandt disse finder
vi hele rekken av
hans mesterværker
fra de 5 første
arbeidsår, de mere

periode, som nu (41)
er så ypperlig re-
presentent i Rasmus
Meyers Samlinger.

Ved denne leilighet
var det vel også,
at Meyer skrevent
det billed, som der
dog idag står som
hans hovedværk.

⊗ Kollen, november
(Rasm. Meyer)

Heppes nogensang i
malerkunstens
historie har vi

som her fåt et (42)
virkelig monimen-
talportret av et
enkelt feld.

Ansigt til ansigt med
Kollen har maleren
arbejdet med motivet,
som er seet strengt
frontalt og sym-
metrisk, som et
fammelt egyptisk
kongeportret.

Inten nogen indlagt
symbolik, bare
med selve stykken

av sin vision (43)
har Astrup gjort
det ene feld til
personifikationen
av alle nationens
farkis og onde magter.

Omtrent samtidig med
at det billedt blev
malt, sandtydelig
væren efter, var
det han påbegyndte
det andet store
portret av Kollen

Kollen, vår

(frü Molne)

Her er kompositionen ⁽⁴⁴⁾

underskuds, med
steralimier i for-
grunden, som
indfatter og løfter
baggrundens fald.

Fjeldst fjlder her en
endnu større del
er billedt.

Et pragtfuldt ~~værk~~ værk,
men kanske ikke
så kængende og utryk-
fuld ode som det
andret.

Ortten billede et malte 45
han på av og til
gjennem mange
år, og det blev så-
vidt jeg vet ikke
færdig før 1924.

Slike gikk det ofte med
hans billeder i de
senere år, han ville
ikke slippe dem, før
han var helt til-
freds — og det
blev han aldrig.

Kollen II er et av
de få billeder, som

deh har tapst på ⁽⁴⁶⁾
den senere over-
arbejdelse. Men
man mærker dog,
særlig i billedets
nedre del, at det
maleriiske fordrag
er blit et andet,
farveriken og bredere.

Stort set er det stem-
ninger som disse,
som præger N.A.s
kunst i de første
4-5 arbejdsår.

Men så kommer

der et omslag i (47)
hans stemning.

Han gifter sig i 1907,
og får sig ^{senere} en søster
og nu er det den
dunker op, derme
glæde ved naturens
rigdom og frugtbar-
hed, som præger
så meget af hans
senere produktion.

Det er ikke længere høst,
vinter og tidlig vår,
som gir ham hans
motiver.

Nu blir det frugt -

blomstringens tid, (48

St. Hans og korn-
modningens tid,
som optar ham.

Den dykkede jord,
menneskenes arbejde
og menneskenes glæde,
de ~~hvide~~ ^{hvide} natter -

Nordens lyse eventyr-
verden!

Første gang møtes vi
derne stemning i

⊗ Julemat i haven
(~~Rasmus Meyer~~
Rilledgalleriet)

før 1908

Et motiv han har

gjentat mange gange
Den lyse månenat gir
jordarbeidet en eien-
dommelig, næsten
religiøs betydning.

Atter og atter i NAs
kunst møter vi
denne mystik, som
går hverdagslivet
til noget eventyrlig,
næsten hellig.

Det er hemmeligheten
ved den magt, som
denne kunst utøver,
at den eier dette

dybt menneskelig, ⁵⁰
betrydningsfuld.

Motivene er ikke bare
set, men følt
og oplevet.

- Samtidig med at
hans motiver blir ikke
~~afsløret~~ lysere
og varmere i stem-
ningen, blir også
hans palet en
anden.

Han forlader de strenge
~~og~~ dystre toner
og søger ikke

kolonistiske virk- 51
ninger.

Delvis skyldes ert
hans egen ut-
vikling, de nye
motivens krav.

Men dels skyldes det
også påvirkning
fra anden norsk
kunst, som i
denne tid aftar
et stærkt koloni-
stisk, ofte næsten
bragt paa.

Toneangivende kunstner
som Th. Eriksen,

Wold Thorne, Linds. (52)
Karsten og andre
har vel ikke vent
uten indflydelse på
Na.

Sarvig efter sin ut-
stilling i Oslo 1911
tør det vel handle,
at han mangensom
har fåt høre, at
han malte for
møret og enstening.

Alt sammensvarer
sig til at gøre Na.
best på den kolonit,

som var hans egen (53)
og over i en anden,
som han ikke altid
mestret.

Hans kunst falder på
denne måde i to
perioder — tiden
før 1908, over-
gangsårerne og tiden
efter 1911

Fra overgangstiden ^{er} Væl
oprindelig
Barn

⊗ ~~Arbejde~~ i haven
(frø a.)

Men malt på gjenneri

flere år.

(54)

Det er mig fortalt,
at der for hvert
år blev malt til
endnu et barn på
billedet, eftersom
de kom.

Falpsold er det, som så
mange av Astrups
billeder, blit riken
efterhanden som
han arbeidet med
det.

Havsbilledet synes
mig i nær slekt
med jernnatten
Men fylt av en anden.

rikere, men også (55)
men jordisk stemning

~~Skrevet af [illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

Livets eventyr
kender man kalder
det - og Astrup har
selv antydning en
slik tale om ved
at ta med viden -
gårdens liv og søde
trækors længst tilbage
- som et memento mori.

—
Sommerens høstidstid
er dog ikke frugt-
blomstringen —

men den gamle (56)
hedensk midtsom-
merfest, som nu
kaldes St. Hans.

Bålenes mystik i som-
mernatten, tårnen
som driver mellem
fjeldene, har gang
på gang beskrevet
NA.

Det tidligste billede med
dette motiv, antagelig
fra tiden omkring
1907-08, er des-
værre ikke med
på udstillingen.

Men jeg gengiv det (57)
efter foto.

⊗ St. Hans (Naur. Länd)

Kolonien tør jeg ikke ha
nogen mening om,
men er billedet
så tidlig som jeg
tror, skulde det
endnu ha noget
af hans system
brungrønne og
gråvioletth fam-
skala.

Senere har han gjen-
taget motivet i

58
stor målestok i
et billede, som hænger
på udstillingen,
men som med
sine fremherskende
blåviolette farver
hører til hans mindre
gode ting.

~~Ø~~ St. Hans, stor uferdy
ca. 1914-15 (før a.)

Men i en stor skizze
ser vi samme moti-
vit med mesterlig
kraft og friskhed,
som viser hvilken

malerisk evne NA. (59)
igjennem et, når
han helt fulgte sit
egne sind.

g endelig byr utstil-
lingen på et
træde St. Hans-
billeder, også fra
de senere år.

~~St. Hans, litet~~
ca. 1924 (frå a.)

Her en riken g men
kompliment kom-
position

Eiendommelij grå-grøn-gul
kolort.

(60)
7 Det hele tal er mange
ar de ufærdig billeder
fra de senere år
ar ypperlig kolonistisk
holdning.

Det er egentlig bare i
de færdig, ofte
overarbejdede billeder
at den færdig til-
bøjelighed til det
bragte gjør sig
gældende.

Til de friske, helt
maleniske ting hører

~~Ø~~ Solbilleder med hvid
1914-15 (for a.) hest

Kanske skyggen (61
står litt hårdt
men den balancens
opppehlig av
fielort bak.

Alt det hvite, skyene,
hesten, ~~de~~ lyse
Trær, står ^{admirabelt} ~~---~~
~~---~~ til de frem-
herkende lyse
grønne og gule
farger.

Et uslept motiv
finder vi i en
række billeder med
Kom på stam

⊗ Kernaker 1915-16 (62)
(Kramer)

Kernstansens fantastiske
former er av
interessant virk-
ning sammen med
naturen ~~og~~
~~og~~

⊗ Sommerdag i Hillera
1924 (frø a.)

Men det mestkelige
av alle hans som-
merbilleder er
dog det oppe på
kuten i setegrunden

hvor bama lever

(63)

et herlig vildmands-
liv, mens tøret
hænger til Torsk.

Aer synes vi næsten
vi føes tilbage til

stenalderen, og

i det hele er der
jo meget i Ole's

kunst, som fører
tanken tilbage til
en hjem og hedensk
fortid.

Men Astrup besøgte (67)
også en sjælden
gang byen og
fra en slik tur
førte han med
sig de skizzer
som blev til det
maleri.

Bergensbilleder
(Kroyberg)

pat. 1914
Mange år

Kanskere ikke malerisk
ar hans bedste ting
men stort og mor-
samt seet, med
den typiske regn-
veirs stemning.

som han selv kjendte ⁶⁵
så godt fra jøder.

Herlighedsvis malth
han også interioner

~~Ø~~ fra sin egen stue
(for a.)
og i det heldige
værelse. Kunde
han her vise
en glæde ved
det rent maleriske
samspil, som
minder os om,
at ingen minder
end Kønigt Baden
var hans første
lærer.

Det handler også, (66)
at han maler
figurbilleder

⊗ Familiegruppe
med selvportræt
1916-18 (frå a.)

For os, som beundrer
ham som kunstner,
er et billede som
dette av særegen
værdi, selvom vi
Jude tør regne det
til hans betydeligste
værker.

Men ingen skildring (67)
av konstnären Ka.
vid var korrekt,
om den kan sökt
att gi et billede av
maleren

Han arbetat jo nembij
opa til stadighet
med trasmittet
og her var han
en serpreget og
betydningsfuld
myskaper.

Efter sigende skal
han ha lost

farvetrasmitte (68)
vanskelig kunst
av en japaner i
Paris, og i de
tidlige arbeider
av denne art
marker vi også
påvirkning fra
japansk kunst.

Allikevel er et arbeid
som

~~Ø~~ Farvetrasnit, tidlig
vær

helt selvstendig.

Eierdommely, kaldt
og rart.

Myrdig gjennomarbeidet

og henrivende i (89)
farven.

Senen blir kolonien
riken og streifer
også her det bro-
gede. Hvert tryk
individuellet, næsten
som et maleri,
fordi farven altid
lægges frit på
blokken.

Ø Ved boken (færdig).

Det størst, kan 4
eksemplarer, som
alle har krævet
langt iders arbejde.

(70)

→ de almindelige
træsint i sort og
hvidt når han
dog kanske høiest
og her møter vi
illustratoren
og digteren Na.

~~Ø~~ Bøttem som
kom til Himmels-
rike

All. til Bjørnsons
kondefortællinger
Et tidlig arbeide,
datert 1905.

Senen var det (71)
især kinck, som
optok ham, og
i illustr. til hans
bondenoveller
var han det
mestestyrke

~~Ø~~ Tull-hits omringes
uhjælpelig, grotesk og
rygsertig som sort-
og hvidt-kunst,
kanske hans rygsert
blad.

Når man ser slike
ting, indrør man

på, om iher. (72)

Ma. eriet evner
til en riken, fan-
tasifuld figur-
kunst, kanse
av dekorativ karakter

g en enkelt gang
i de senere år
har han selv
vært ind på
en slik tanke

~~Ø~~ Skizzen fetsmannen
i Jøheten 1925

Billedtoppe eller alttårn.

En ung pikes (73)
drøm, hvor fetsemane-
scenen intjernes i
hjembygdens natur-
omgivelser.

En stor dramatisk virk-
ning med de faldet-
berende lauskeneter
og Golyatas tre kors
i baggrunden.

Også her blandes det
groteske element
ind ^{med} de tre sovende
apostle.

Det hele har noget
af den senyøtiske
kønsts charme.

Det skulde være (74)
interessant, om
M.A. hadde fåt
anledning til at
arbeide videre i
den retning, som
her er antydning.

Men vi må allike-
vel ikke glemme,
at landskapet er
hans væsentligste
og uforglemmeligste
indsats.

Her er det han har

skabt sine mester. (78)

varer, de dybt
skildringer av
Vestlandets våte
og kold fjeld-
verden - og
de varme og
rike sommer.

Billeder fra det
samme Vestland,
som er så uendelig
rikt på kontraster.

Det er den indtremper
natursfjeller i disse
arbeider, mystikken,
der hviler over dem,

76
som gjør hans ^{værk} ~~værk~~
til noget enestående,
i vort lands kunst-
historie.

Vi følte det ved hans
bortgang, som om
landet ~~hadde~~ havde tabt
en af sine betydeligste
sønner.

Q mindentstillingen
viser, at vi følte
det: — Nikolai
Astrup var en af
de store ~~de store~~
~~de store~~. Pjernen sin
kunst vil han altid leve
iblandt os.